

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

... κι αυτοί τον Οργανισμό τους!

Στη Βουλή οργιάζει η κυβέρνηση ψηφίζοντας προκλητικά και αυθαίρετα ό,τι δεν πρόλαβε να «τακτοποιήσει» μέχρι τώρα. Για να ξηλώσει ό,τι απέμεινε από το δημόσιο, δωρεάν, δημοκρατικό χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Για να ισοπεδώσει το επίπεδο σπουδών, να ακυρώσει τους τίτλους και να διαλύσει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων της ανώτατης εκπαίδευσης. Για να ικανοποιήσει τις πολιτικές πιέσεις και τη διαπλοκή με τις ξένες πρεσβείες και τους πάσης φύσεως επιχειρηματίες - πλιατσικολόγους της εκπαίδευσης.

Σε αυτή τη δραματική συγκυρία, μέσα στα ανώτατα ιδρύματα, διάφορες ομάδες γύρω από τις Πρυτανείες και τα Συμβούλια Ιδρύματος, και ενόψει των πρυτανικών εκλογών, επιδίδονται σε αγώνα δρόμου για να συντάξουν τους «Οργανισμούς» των Ιδρυμάτων τους. Σε όσα δείγματα έχουν γίνει γνωστά μέχρι τώρα, παρόλη την προκλητική αδιαφάνεια, μέσα απ' αυτούς τους «Οργανισμούς» περνάει το σύνολο της πολιτικής που ασκούν η ΕΕ και οι σχετικοί φορείς της, πολιτική που εφαρμόζουν με ζήλο οι κυβερνήσεις ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια.

Τα κέντρα διαμόρφωσης και επιβολής αυτής της πολιτικής δεν αρκούνται στους ψηφισμένους καταστροφικούς νόμους 4009/11 και 4076/12 και σε όλες τις αθλιότητες που πέρασαν από τη Βουλή, είτε με ρυθμίσεις των Μνημονίων είτε με μεταμεσονύκτιες τροπολογίες. Απαιτούν η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα, μέσω των «κατάλληλων» εκπροσώπων της, να υιοθετήσει αυτή την πολιτική και να την εκφράσει μέσα από τους «Οργανισμούς» σαν δική της βούληση πλέον! Οπότε, κατάλληλα εφοδιασμένα, τα δημόσια ανώτατα ιδρύματα να ενταχθούν «αυτοδύναμα» και «αυτοτελώς» στην «απελευθερωμένη» πλέον αγορά υπηρεσιών μεταλυκειακής και «τριτοβάθμιας εκπαίδευσης», ισότιμα με τις διάφορες επιχειρήσεις που κερδοσκοπούν εις βάρος της παιδείας και της κοινωνίας. Μάλιστα, για να επισφραγίσουν αυτή την κατεδάφιση, τα επιτελεία ζητούν και οι πολιτικοί που τα υπηρετούν προαναγγέλλουν συνταγματική αναθεώρηση με βασικό στόχο το άρθρο 16!

Στα Ιδρύματα η επιχείρηση «Οργανισμός» ξεκίνησε με αφορμή (ή πρόσχημα) τα οργανογράμματα των υπηρεσιών που απαιτούσε το υπουργείο για να ρυθμίσει την υπόθεση της διαθεσιμότητας του διοικητικού προσωπικού. Σήμερα, μετά από την τραγική εξέλιξη για μεγάλο μέρος του διοικητικού προσωπικού, τις διαθεσιμότητες - απολύσεις, το «οργανόγραμμα» πέρασε σε δεύτερη μοίρα και εμφανίζονται ως βούληση της κοινότητας συνολικές ρυθμίσεις.

Για τις σπουδές, στα μέχρι τώρα γνωστά σχέδια Οργανισμών, στα διάφορα ιδρύματα υιοθετούνται (με ελάχιστες εξαιρέσεις):

- Οι δύο κύκλοι, με τριετή πρώτο κύκλο των 180 πιστωτικών μονάδων, με προγράμματα σπουδών (και προγράμματα πολλών ταχυτήτων), όλα προσαρμοσμένα - χωρίς καμιά ένσταση - στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων σε πλήρη αρμονία με το Ευρωπαϊκό

Πλαίσιο Προσόντων και σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης,

- Η πιστοποίηση με κριτήρια «αποδοτικότητας» της Αρχής Διασφάλισης Ποιότητας (ΑΔΙΠ) ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη τόσο των προπτυχιακών όσο και των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών.

Επίσης, διαπιστώνεται:

- πλήρης αποδοχή της αντιδημοκρατικής αυταρχικής νέας δομής διοίκησης με τα ανεξέλεγκτα Συμβούλια Ιδρύματος, τον Πρύτανη - μάνατζερ, να διοικεί το Ίδρυμα σαν ανώνυμη εταιρεία υπό τον έλεγχο του Συμβουλίου, τον κοσμήτορα ουσιαστικά απόλυτο άρχοντα της Σχολής και τη Σύγκλητο χωρίς τη συμμετοχή εκπροσώπων των μελών της κοινότητας,
- πλήρης αποδοχή της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών,
- προετοιμασία για την ίδρυση της Ανώνυμης Εταιρείας (ΝΠΙΔ) που θα διαχειρίζεται, σχεδόν με πλήρη αδιαφάνεια στην κοινότητα, την περιουσία του Ιδρύματος και το παραγόμενο ερευνητικό έργο των μελών, αλλά και τις εργασιακές και οικονομικές συνθήκες μέσα στις οποίες θα εργάζονται.

Μάλιστα, οι πιο επιθετικές ομάδες των «εκσυγχρονιστών», επειδή δεν εμπιστεύονται πλήρως τους υπάρχοντες συσχετισμούς, ζητούν αυτό το «μεγάλο έργο» να το αναλάβουν οι νέοι πρυτάνεις που, επιλεγμένοι από τα Συμβούλια, θα διαθέτουν τις πλήρεις εξουσίες που ορίζει ο νόμος.

Αυτά τα φαινόμενα ακυρώνουν τις ελπίδες και τις αυταπάτες όσων επιμένουν να «αξιοποιήσουν την ευκαιρία» για να «διεμβολίσουν» τις διαδικασίες και να «περάσουν» στους Οργανισμούς δημοκρατικότερες και ακαδημαϊκότερες ρυθμίσεις. Και βέβαια το συντριπτικό για αυτές τις «αυταπάτες» είναι ότι όλα θα πρέπει τελικά να έχουν την έγκριση του Συμβουλίου!

Παρά την πραγματικά δυσμενή συγκυρία, για τη διεκδίκηση του δημόσιου, δωρεάν και δημοκρατικού χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης ο μόνος δρόμος που μπορεί να εμπνεύσει αισιοδοξία και ελπίδα είναι ο συντονισμένος συλλογικός αγώνας για την ανατροπή του συνόλου αυτών των πολιτικών. Εμπειρία και θετικά παραδείγματα διαθέτουν οι σύλλογοι των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας. Μπορεί οι νόμοι να ακυρώνουν ή να μειώνουν τη συμμετοχή τους στις αποφάσεις και τα δρώμενα, αλλά αυτό ποτέ δεν ήταν εμπόδιο στη συλλογική έκφραση και αντίσταση, στον συντονισμό «από τα κάτω».

**ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ /
ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ**

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΩΡΕΑΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ 11-05-2014